

Cantec din zavoii

Cristian Del Nor

Căntec din zăvoi
Am dat o pagină înapoi și am zămbit neașteptat
Cânta surăsul tău curat
Un cântec ce nu l-am uitat
Ce începe slab , însă ritmat
Mă poartă-n lumi de vis create
Tărâmurii noi nevizitate
Aș vrea să zbor dar tu mă ții ,
De mână , parcă-ai vrea să vii
Într-o frumoasă escapadă
Mergând pe nori pe esplanadă
Uitând de tot ce este jos
E rece-aici dar e frumos
Un rece din copilărie
Ca-n iernile ce au fost să fie
Zburând legați la săniuș
Când timpul se oprea pășh ,pășh
Puteam dormi pe derdeluș
De ne lăsaui ai noștri părinți
Jurând pe nea că stăm cuminți
Și că venim acasă doar
La primăvară când pe drum
Din case nu mai iese fum
Si florile de Mai răsar
Motiv ca să plecăm noi iar
Sus in pădure - n luminiș
Ca să-ascultăm din mărginiș
Fanfara de lupșhori si urși
Ce cantă dirijați conduși
De o suită de bătlani
Ce sunt aici de mii de ani ,
Deși pe lac ei s-au născut
De-o broască însă s-au temut
Și au venit aici la noi
Să îi aducă-n grabă în zavoii
Să facă un spectacol nou
Având tenor un tânăr bou
Și o văcuță tinerică
Ce face fițe-n orice clipă
Cântând cam fals cu importanță
Zămbind în orice circumstanță
La tânărul bouț tenor
Ce o iubește arzător

Și îi dedică orice tril
Mugind pe lângă ea cu stil
Și stăm intinși pe nori privind
Cum anii pier ,se duc tiptil
Și nu mai suntem iar copii
Copii avem și ei ne-aduc
Surăsul cald din asternut
Al unui Baby ce din zori
Ar vrea să stea aici pe nori
Cu noi , pe frigul ăsta vechi
Ce seamănă fără perechi
Cu iarna aia noastră vie
Ce se-ntampla-n copilarie
Ar vrea , ne spune el peltic
Să afle acum despre Bunic
Dacă așa eu m-am născut
Bătrân și plin de păr cărunt
Sau poate-am fost si eu copil
Am spart un geam si din senin
M-au pedepsit ca să rămân
Copilul mic , însă bătrân !